

Verkondiging in de Sint Jansbasiliek, 15/16 juni 2024 Elfde zondag door het jaar¹

“Wij leven in geloof, wij zien Hem niet”, schrijft Paulus aan zijn medegelovigen. Geloven is geen zien. Om te geloven moet je moed opbrengen. De apostel schrijft het ook: “wij houden altijd goede moed.”

Geloven heeft te maken met geduldig, hoopvol uitzien.

Jezus vergelijkt het Rijk Gods met een akkerbouwer. Hij bezaait zijn land; hij slaapt en staat op, 's nachts en overdag, en onderwijl kiemt het zaad, maar hij weet niet hoe.

Mijn voorganger, pastoor Vriend, heb ik dat beeld meer dan eens horen gebruiken. Hij werd priester in een tijd waarin de kerk kleiner werd, velen hun trouw aan de regelmatige kerkgang loslieten, de gemeenschap kleiner werd. Maar hij ging verder. Hij zei: ik probeer steeds weer opnieuw, bij voorbeeld bij elke nieuwe groep eerste communicanten een zaadje op de bodem van hun hart en ziel te leggen, in de hoop en het vertrouwen dat het ooit zal ontkiemen in hun leven.

“Onderwijl ontkiemt het zaad, maar hij weet niet hoe.”

Zo hebben 25 kinderen en jongeren uit samenwerkende parochies in ons gedeelte van het Gooi vandaag/gisteren het heilig Vormsel ontvangen. Het was een boeiende weg die wij met deze jonge mensen hebben afgelegd. Zij groeien op in een samenleving waarin zij maar weinig leeftijdgenoten tegenkomen die gelovig zijn en ook nog eens kerkelijk. Grote sympathie en ook wel bewondering voel ik voor deze jongeren. Ik werd nog gevormd met mijn hele schoolklas, zij vormen een zeer kleine minderheid. Zij moeten - zoals wij - sterk proberen te staan in een cultuur die niet wil *geloven* maar wil

¹ Ezechiël 17, 22-24; 2 Kor. 5, 6-10; Marcus4, 26-34

zien, onmiddellijk wil ervaren en krijgen. Het geduld, de goede moed en het vertrouwen van die man die zijn land bezaait en weet te wachten, is veelal ver te zoeken.

In die geduldige landbouwer ziet Jezus een beeld van het Rijk Gods. Dat Rijk dringt zich niet op en kan niet met machtsvertoon worden doorgezet en afgedwongen. Ergens zegt Jezus: het Rijk Gods is midden onder jullie. Of zoals de grote schrijver en denker Lev Tolstoi schreef: het Rijk van God leeft in jou, in jouw hart.

Het is zo kwetsbaar als een twijgje.

Dat beeld uit de eerste lezing, uit de profeet Ezechiël, heeft waarschijnlijk te maken met een toekomstige koning van het volk Gods Israël. De profeet schrijft het in een tijd waarin dit volk niets meer voorstelde en werd overheerst door de grootmachten van die dagen, de hoge ceders, waarbij vergeleken de geloofsgemeenschap een nietig boompje was.

God ziet echter steeds nieuwe mogelijkheden. Een nieuw begin is mogelijk, ook al gelooft bijna niemand er meer in. God gelooft erin en zoekt naar mensen die dat twijgje van de hoop weer in de aarde planten en zo de kans geven om wortel te schieten en te groeien.

De grote trotse ceder die de kerk in ons land en in ons bisdom ooit was is er niet meer. Wij lijken eerder op zo'n klein twijgje, dat een kwetsbaar bestaan heeft in de niet zo vruchtbare aarde van onze ongeduldige, materialistische cultuur, die eerder gaat voor onmiddellijk resultaat dan voor een gelovige, religieuze houding, die verder kijkt dan vandaag.

Jezus gebruikt een nog nederiger beeld voor het komende Rijk van God: het is als een mosterdzaadje, een onooglijk klein zaadje, dat niettemin een geheime, intense groeikracht heeft. Maar er moeten wel mensen zijn die dit zaadje in de bodem willen uitzaaïen, op de bodem van mensenharten.

Wij bereiden ons voor op de processie volgende week zondag. Het thema luidt "Bid om vrede"; u kunt het niet gemist hebben. U kunt het zelfs lezen op de spandoeken boven de wegen.

Bidden is ook zoiets als een twijgje, een mosterdzaadje. De mens die bidt heeft het niet gemakkelijk. Hij doet twee dingen. Hij legt alles in de handen van God, hij of zij vertrouwt zich helemaal toe aan Gods wil en beleid. Ten tweede verplicht hij of zij zich alles te doen om zich te geven voor datgene waarvoor hij bidt. Anders wordt ons gebed gemakzuchtig en zonder betekenis.

Laten wij goede moed houden. Laten wij geduldig en actief zoals een landbouwer het twijgje, het zaad van de vrede, het geloof uitzaaïen en God

smeken om groeikracht. Beide zijn nodig: actief zaaien, planten en intensief bidden. Hij, de Heer heeft het gezegd en Hij zal het doen. Amen.

pastoor Nico van der Peet